

**Liturgie morgendienst
Emmen, 12 juni 2016
met viering 'Heilig Avondmaal'**

**Thema: aan de tafel van de Heer
is iedereen gelijk**

1. Votum
2. Vredegroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus
3. Intochtslied: **Psalm 111:1,2**
4. De Tien Woorden in NT-perspectief
5. Zingen: **Psalm 111:5,6**
6. Gebed om verlichting met Gods Geest
7. Schriftlezing: **Galaten 2:11-21** (gelezen door..)
8. Overdenking
9. Amenlied: **Psalm 146:2,3,7,8**
10. Dankzegging, voorbede
11. Inzameling van de gaven (diakenen geholpen door..)
12. Kindermoment: avondmaal vieren
13. Viering Heilig Avondmaal. Lezen **Avondmaalsformulier 4.**
Bij onderbreking lezing zingt een kwartet **NLB 647** (tekst svp beamen)
Voor de viering zingen: **Gezang 125:1-3**, aansluitend gaande viering.
14. Slotlied: **Gezang 125:4-6**
15. Zegen.
De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

**Overdenking n.a.v. Galaten 2:11-21 Aan de tafel van de Heer is iedereen gelijk
Emmen, 12 juni 2016**

Het EK voetbal [dia1] is begonnen, het zal u niet zijn ontgaan.

En, tja, bijzonder dat Nederland er gewoon niet bij is.

Ik ben helemaal geen voetbalgek ofzo, maar zoiets raakt toch wel je Oranje-gevoel, je nationale trots.

Gelukkig zijn er dan een [dia2] Steven Kruijswijk of een Kiki Bertens die dat nog wat hooghouden – want zo werkt dat wel, dat wij-gevoel: dan zijn we opeens weer allemaal Nederlander, en is hun prestatie ook een beetje die van ons...

Dan ben je toch wel trots op [dia3] Nederland – dat doen we dan toch maar!

Maar nationale gevoelens steken niet alleen de kop op rond sportevenementen, sowieso lijkt het nationale zelfbewustzijn de laatste tijd weer te groeien.

Europa is uit. Een *Brexit* dreigt. Een *Grexit* had volgens sommigen allang gemoeten.

En door de komst van vluchtelingen, asielzoekers, vreemdelingen is er groeiende angst dat de Nederlandse eigenheid wordt bedreigd – daarom moeten de grenzen weer dicht.

Het naoorlogse streven van vreedvol samenleven in een multiculturele samenleving is vervlogen; je hebt nu juist dat groepen tegen elkaar opstaan, en dat huidskleur, afkomst en religie weer een rol gaan spelen.

Op koningsdag stond hij nog voor de koning en de koningin te rappen, een maand later wordt [dia4] Typhoon aangehouden vanwege de verdachte combi: donkere huidskleur in grote auto...

Niet-blanke Nederlanders klagen erover dat ze, ook al zijn ze hier geboren en getogen en spreken ze beschaafder Nederlands dan menig Nederlander, nog steeds als *buitenlanders* worden beschouwd. De eerste selectie bij een sollicitatieprocedure is die op naam...

[dia5] Racisme is een serieus probleem!

Om mij heen hoor ik dat kerkmensen er niet veel anders over denken dan de doorsnee Nederlander: 'Ze leven op onze kosten, al die vluchtelingen. En straks nemen ze onze banen. En kijk uit – is het ook voor het geloof geen bedreiging? En het is goed hoor en mooi wat een aantal gemeenteleden van onze kerk doet voor asielzoekers, maar het moet niet te gek worden he...'

[dia6] Het is belangrijk om te weten, dat voor de HERE God huidskleur er absoluut niet toe doet, en dat voor Hem totaal niet belangrijk is uit welk land je komt of uit welk volk.

Alle mensen zijn voor de Schepper volkomen gelijkwaardig.

Inderdaad heeft JHWH zich voor bepaalde tijd verbonden aan één volk, en zal daarom ook eeuwig *de God van Israël* heten, en zijn beloften aan dit volk blijven altijd staan.

Maar door Pinksteren, door de uitstorting van Gods Heilige Geest, is de redding door Jezus Christus er voor alle volken.

Want God maakt zijn beloften waar – wat Hij in het begin al aan Abraham beloofde: in jou zullen alle volken van de aarde gezegend worden.

[dia7] Stel nou dat je avondmaal viert.

Dan is het wezenlijk, dat we voor de HERE allemaal gelijkwaardig zijn: zondiger en gebrekkiger dan je ooit kunt bedenken, en tegelijk in Christus meer geliefd en bemind dan je ooit kunt dromen.

Vorige week noemde ik het zo: de kerk is niet voor *heiligen*, maar voor *schijnheiligen*, voor mensen zoals jij en ik.

Gezonde mensen hebben immers geen dokter nodig, maar zieke des te meer.

Dat maakt dat je aan de tafel van de Heer op hetzelfde niveau naast elkaar zit, of staat.

Huidskleur niet belangrijk. Afkomst niet belangrijk. Ras niet belangrijk. Rijk of arm, man of vrouw, Jood of heiden – aan de tafel van de Heer doet het er allemaal niet toe.

Apartheid – een kerk voor blanke mensen en een voor niet-blanken, een avondmaalstafel voor alleen het ene ras – het is onbestaanbaar. Een vloek met hoe het moet zijn.

Daarom is Paulus in het gelezen Bijbelgedeelte zo boos op Petrus.

Petrus, de grote man in de kerk, NB één van de steunpilaren (2:9).

Petrus, op wie de Heer zijn kerk gaat bouwen.

Petrus, die dat visioen ziet, dat laken uit de hemel met alle dieren erop – rein en onrein – en de opdracht van God krijgt ook het onreine te eten.

Petrus, die heidenen tot geloof in de Messias van de Schriften mag leiden.

Petrus, die op de synode van Handelingen 15 nog zulke goede dingen zegt.

Stel je even voor: die grote Petrus krijgt hier publiek een draai om zijn oren.

Waarom?

Omdat ras en afkomst opeens voor hem weer een rol zijn gaan spelen.

Eerder was het voor hem geen probleem om met niet-Joden (heidenen) aan tafel te gaan – en terecht! Petrus weet als geen ander dat de Heer dat geboden heeft.

Maar als er dan een afvaardiging uit Jeruzalem komt, wil Petrus opeens niet meer samen met heiden-christenen eten.

Hij is bang. Bang voor het oordeel van mensen, in dit geval van Joden uit Jeruzalem die de in Christus vervulde gebruiken uit het Oude Testament (zoals de besnijdenis en reinheidsregels) ook voor de christenen uit de heidenen willen laten gelden.

Huichelarij. Hij trekt een facade op. Een vrome buitenkant.

Hij doet zich vromer voor dan hij is – nou ja, voor de Joden die op bezoek komen dan.

Want zijn broeders en zusters in de Heer die van niet-Joodse komaf zijn, laat hij vallen.

En wat moeten die daarvan denken, als een van de steunpilaren van de kerk zo iets doet?

Zijn er dan toch twee soorten christenen – betere en slechtere? Vromere en minder vrome?

Mensen die het waardig zijn en mensen die het onwaardig zijn?

Paulus is gelovig furieus: wat Petrus doet is onaanvaardbaar.

Hij zet de waarheid van het evangelie op het spel.

Hij wrijft je zand in de ogen.

Hij doet alsof er toch weer iets nodig is van jezelf, een evangelie+, een Jezus+ nog wat.

Onaanvaardbaar!

En dan mag die Petrus nog zo'n steunpilaar en kerkrots zijn, als je het wezen van het evangelie om zeep helpt, moet je terechtgewezen worden, hoe zo'n hoge Piet je ook bent.

Vest op prinsen geen vertrouwen...

Het evangelie is namelijk dat je 'n nieuwe identiteit krijgt door je verbonden zijn aan Jezus.

Dat juweeltje van een bijbeltekst: [dia8] *Met Christus ben ik gekruisigd: ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij. Mijn leven hier op aarde leef ik in het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zich voor mij heeft prijsgegeven.*

Schitterend! Wat een tekst. Zo mooi, zo rijk, zo alles bepalend.

In Christus krijg je een nieuwe identiteit: je bent niet in de allereerste plaats Jood maar *christen*.

Uiteindelijk is dat het enige dat telt.

Je bent niet vooral Nederlander maar *christen*. Dat doet je juichen.

Een nieuw geboren worden, een wedergeboorte: [dia9] **sterven aan wie je van jezelf bent en worden wie je bent in Christus.**

Vieren dat [dia10] **niet langer bepalend is wat jij aan goede of slechte dingen doet, maar dat**

bepalend is wat Jezus heeft gedaan.

Verleg je focus, je gerichtheid op jezelf (en je als maar afvragen of je het wel goed doet, en of het wel genoeg is, en of je niet eigenlijk toch ook nog...),

verleg je focus op die ander naast je (en je kritiek op hem/haar, je jaloers zijn op hem/haar),

verleg je focus *van* mensen *naar* Christus. Focus steeds alleen op je Heer en Koning.

Laat het vooral over Hem gaan!

En vier het wonder van genade dat jij, net zoals diegene naast je, mag bestaan in Hem.

Voor Hem zijn we allemaal gelijk – de grootste zondaar en de vroomste heilige.

Want allemaal hebben we Hem nodig.

Zonder Hem red je het niet. Niemand niet.

Wat is samen avondmaal vieren dan heerlijk, en prachtig, en veelzeggend.

[dia11] **Avondmaal vieren is de slagader van je geloof. Hier voel je Gods hart kloppen.**

Je kan het daarom niet vaak genoeg doen!

Want het is opstaan, je invoegen in een lange rij van zondaars en heiligen voor je en na jou, en erkennen: ik heb net als al die anderen hier Jezus Christus nodig om gered te worden – zonder Hem red ik het niet.

Het is opstaan en gaan, je uitstrekken naar je Heiland, je Zaligmaker en deelgenoot worden aan Hem – *met Christus ben ik gekruisigd: ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij!*

Kleur, ras, afkomst, werk, geld, het doet er allemaal niet meer toe – ik heb U nodig Heer, de rest is overbodig.

Ik loop – en ga – en strek me uit naar brood en beker – en ik *proef* het, ik voel het *tintelen* in me:

Jezus voor mij! Ik heb deel aan Hem. **Ik mag zijn wie ik ben in Hem.**

Wat een wonder van genade.

Nu zal ik zonde steeds meer haten, zie hoe het eeuwig leven straalt.

Amen

[dia12]